

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 19Csp/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718200699
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:7718200699.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudkyňou JUDr. Agátou Štefaničovou v spore žalobcu I., zastúpeného Centrom správnej pomoci, Topolianska 2829/174, 071 01 Michalovce, proti žalovanému POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o určenie, že zmluva o úvere č. 900303549 zo dňa 20.12.2013 je bezúročná a bez poplatkov, zastavuje.

II. Konanie v časti o určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenie v sume 200,- Eur zamietá.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

IV. Zrušuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením zo dňa 23.2.2018.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu 6.2.2018 po pripustení jej zmeny uznesením zo dňa 9.8.2018 domáhal určenia, že zmluva o úvere č. 900303549 zo dňa 20.12.2013 je bezúročná a bez poplatkov, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná zmluvná podmienka, a preto je neplatná a zároveň žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 200,00 Eur.

2. Žalobca žalobu v časti o určenie, že zmluva o úvere č. 900303549 zo dňa 20.12.2013 je bezúročná a bez poplatkov odôvodnil tým, že zmluva nie je v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. V zmluve je nesprávne určená ročná percentuálna miera nákladov, absentuje rozdelenie splátok úveru na istinu, úroky a poplatky, zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy, je neprímerane vysoká a nesprávne uvedená úroková sadzba a žalovaný neposkytol žalobcovi informácie prostredníctvom formulára obsahujúceho Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

3. Súd konanie v tejto časti pre prekážku rozhodnutej veci podľa § 230 CSP zastavil. Podľa citovaného ustanovenia zákona ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Z predloženého rozhodcovského spisu SRSpA 15328/16 bolo zistené, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. podala návrh na začatie rozhodcovského konania na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 900303549 zo dňa 20.12.2013 a požadovala od žalobcu zaplataenie úrokov vo výške 39,15 % ročne zo sumy 350,- Eur od 21.12.2013 do 11.12.2014 vo výške 133,64 Eur zo sumy 192,- Eur od 12.12.2014 do 12.1.2015, vo výške 10,02 Eur a ďalej následne zo sumy 134,- Eur zohľadňujúc čiastočné úhrady zo strany žalobcu až do 12.10.2015, zmluvnú pokutu 33,- Eur, trovy mediačného konania 202,53 Eur

a poplatok za upomienky 10,- Eur vrátane trov rozhodcovského konania. Dňa 24.10.2016 bola vec rozhodnutá a rozhodcovský súd zaviazal žalobcu ako žalovaného zaplatiť žalobcovi 131,56 Eur, úrok z omeškania 5,99 Eur, zmluvnú pokutu 33,- Eur, trovy mediačného konania 202,53 Eur, poplatok za upomienku 10,- Eur, trovy rozhodcovského konania 111,30 Eur, pričom tieto nároky mal umožnené žalovaný splácať po 80,- Eur mesačne vždy k poslednému dňu príslušného mesiaca na účet žalobcu. Podľa doručky uvedené rozhodnutie prevzal osobne žalovaný dňa 16.11.2016. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.2.2017 a vykonateľnosť 3.4.2017.

4.Súd z rozhodcovského spisu ďalej zistil, že v rozhodcovskom rozsudku sa rozhodca vysporiadal aj so svojou právomocou vec rozhodnúť v návaznosti na uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu. Súd zhodne s rozhodcom dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je platná. Je uzatvorená písomne na samostatnej listine, žalobcovi nebola odňatá možnosť domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde (§53 ods. 4 písm. r OZ), bol poučený o tom, čo je rozhodcovské konanie a bol poučený aj o možnosti preskúmania rozhodcovského rozsudku alebo podania žaloby o jeho zrušenie na príslušnom súde. Súd poukazuje aj na ustanovenie § 30 zák. č. 335/2014 Z.z., ktoré umožňovalo žalobcovi v rámci rozhodcovského konania podať námietku právomoci rozhodcovského súdu, o ktorej by rozhodoval súd. Rozhodca sa tiež vysporiadal aj s postupom žalovaného pred podaním žaloby po prijatí nového právneho predpisu týkajúceho sa spotrebiteľských rozhodcovských konaní podľa § 73 ods. 8 zák. č. 335/2014.

5.Podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku rozhodcovský rozsudok je riadnym exekučným titulom a podľa § 26 zák. č. 335/2014 Z.z. podanie žaloby na stály rozhodcovský súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súde. Po začatí spotrebiteľského rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným stálym rozhodcovským súdom okrem prípadov ustanovených všeobecným predpisom o konaní pred súdmi. V konaní nebolo preukázané a žalobca ani netvrdil, že by rozhodcovský rozsudok bol zrušený. Existencia právoplatného a vykonateľného rozhodnutia na plnenie tvorí prekážku rozhodnutej veci žaloby určovacej podľa § 137 písm. c) CSP. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa vzťahuje i na rozhodnutia vydané v rozhodcovskom konaní. Podľa § 41 zák. č. 335/2014 Z.z. doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky právoplatného rozsudku súdu, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitného predpisu. Žalobca preukázateľne nevyužil zákonné prostriedky v rámci rozhodcovského konania na prípadné zvrátenie jeho výsledku a nevyužil ani následnú možnosť zrušenia rozhodcovského rozsudku prostredníctvom žaloby na súd podľa § 45 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Existuje tak právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu na plnenie zo zmluvy, ku ktorej sa žalobca domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, preto súd musel konanie v tejto časti podľa § 230 CSP zastaviť.

6.Žalobca žalobu v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 20.12.2013 k zmluve o úvere číslo 900303549 odôvodnil tým, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto je neplatná. Ďalej uviedol, že deklarováním neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy stratí žalovaný akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských veciach. Hrubá nerovnováha v správach strán dohody o zrážkach zo mzdy je daná tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Žalovaný dojednal podmienku, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy mesačnú zrážku zo mzdy i vo výške dvojnásobku pravidelnej úhrady nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti. Dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta ako i na iné príjmy, ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, že je podľa žalobcu v rozpore so zákonom a je neprijateľnou podmienkou. Zrážky zo mzdy zvlášť na plnenia z nekalých podmienok citlivo zasiahnu do sociálnej sféry spotrebiteľa a jeho rodiny a preto sú akceptovateľné iba zrážky zo mzdy v exekúcii, v rámci ktorej súd dohľadne v rámci princípu ochrany povinného na neprimeranosti. Je neprípustné, aby si žalovaný vyhradil právo dvojnásobných splátok, čím môže v istých situáciách vážne ohroziť rodiny s dopadom na vyživované osoby.

7.Žalovaný k tejto časti žaloby poukázal na to, že žalobca sa domáha určenia neplatnosti právnej skutočnosti (neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy) a nie určenia, či tu právo je alebo nie je. Určenie existencie alebo neexistencie právnej skutočnosti podľa § 137 písmena d) Civilného sporového poriadku je možné len vtedy, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu, ale právo domáhať sa určenia

neplatnosti právneho úkonu dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Za takýto právny predpis nemožno považovať zákon číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v žiadnom zo svojich ustanovení, a to ani v paragrafe 3 ods. 5 citovaného zákona neprípúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti. Zákon iba konštatuje oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa ochrany svojho práva, a to bez toho, aby bližšie špecifikoval typ žaloby, ktorou sa spotrebiteľ môže domáhať svojho práva proti porušovateľovi na súde.

8. Súd sa vzhľadom na to, že žalobca požadoval určenie neplatnosti právneho úkonu, teda právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, musel najprv vysporiadať s otázkou prípustnosti žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Podľa ustanovenia § 137 CSP je možné žalovať najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

9. Žalovateľnosť nároku podľa ustanovení § 137 CSP v prípade záväzkových vzťahov je zásadne viazaná na obsah práv a povinností vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu, teda pôjde prioritne o žaloby na plnenie uvedené v písmene a). Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným inštitútom zabezpečenia plnenia hlavného záväzku, v súdnej veci plnenia z úverovej zmluvy číslo 900303549. Z takých záväzkov po prijatí nového procesného kódexu je možné žalovať iba plnenie, ak osobitné predpisy neurčujú inak. Aj v prípadoch neplatnosti právnych úkonov môžu vzniknúť záväzky, napr. právo na náhradu škody alebo právo na bezdôvodné obohatenie). Teda znovu pôjde o žaloby na plnenie (písm. a), ktoré majú prednosť pred určovacou žalobou (písm. c), pretože v opačnom prípade žalujúca strana nemá naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, čo je podmienka žalovateľnosti podľa § 137 písm. c) CSP. Ako súd uviedol vyššie, o povinnosti žalobcu plniť ako účastníka záväzkového vzťahu z úverovej zmluvy už bolo právoplatne rozhodnuté, preto žalobca nemôže mať ani naliehavý právny záujem na žalobe určovacej. Žaloba o určenie právnej skutočnosti je vylúčená, ak na ňu osobitný predpis výslovne neodkazuje. Žalobca neodôvodnil, aký právny predpis mu umožňuje podať žalobu podľa ustanovenia § 137 písm. d) a súdu žiadny takýto predpis známy nie je. Odvolacie súdy už opakovane judikovali, že za takýto predpis nie je možné považovať ani zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako na to vo svojom vyjadrení poukazoval aj žalovaný.

10. Súd si dovoľí odčítavať z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č. 5Co/93/2018, podľa ktorého „...znenie § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 Z.z. možno začleniť ako normu s neurčitou hypotézou, podľa ktorej spotrebiteľ má možnosť domáhať sa na súde ochrany proti porušeniu svojich práv ustanovených zákonom proti porušovateľovi týchto práv. Zákon neurčuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy je v rozpore s právami spotrebiteľa a ani ju nezakazuje. Nie je možné podradiť dohodu o zrážkach zo mzdy pod § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 Z.z., lebo samotným uzatvorením dohody nedochádza u spotrebiteľa k porušeniu jeho práv ustanovených zákonom a ani z tohto ustanovenia nevyplýva bližšie špecifikovaná žaloba. Určenie neexistencie právnej skutočnosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, odporuje vo svojej podstate tomu, že súd má určiť aktuálny právny stav a pri takomto určení súd by rozhodoval o tom, čo nastalo v minulosti, nie o tom, čo je v prítomnosti. Výrok o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná nemá výpovednú hodnotu. Keďže žalobný petit znie na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, žaloba je neprípustná a nemožno jej vyhovieť. Odvolací súd poukazuje na bežnú rozhodovaciu prax napr. Krajského súdu v Košiciach 6Co/275/2017 z 30.4.2018.“

11. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako neprípustnú zamietol.

12. Žalobca sa zároveň domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 200,00 Eur, pretože považoval úverovú zmluvu č. 900303549 zo dňa 20.12.2013 za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný by preto mal nárok iba na vrátenie sumy poskytnutého úveru, a to 350,00 Eur. Žalobca zaplatil na úvere 802,52 Eur, preto by mal žalobca právo na vrátenie 452,52 Eur, žalobca požaduje iba 200,00 Eur.

13. Žalovaný k tejto časti žaloby uviedol, že podľa jeho názoru zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej

zmluvy o úvere a právny dôvod na plnenie z nej nikdy neodpadol. Tiež uviedol, že v tomto štádiu konania existuje právoplatný rozhodcovský rozsudok, ktorý doposiaľ nebol zrušený. Plnenie poskytnuté v súlade s povinnosťou uloženou v právoplatnom rozhodnutí príslušného orgánu nie je plnením bez právneho dôvodu alebo plnením z dôvodu, ktorý následne odpadol, a to až do doby, kedy bude právoplatne súdne rozhodnutie prípadne zrušené preto, že nárok jedného z účastníkov voči ďalšiemu nemal oporu v hmotnom práve. V danom prípade nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku. Žalobca plnil žalovanému na základe zmluvy o úvere, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského súdu. Plnil teda to, čo bolo predmetom konania a preto túto sumu, ktorú získal žalovaný, nebola plnením bez právneho dôvodu alebo plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, prípadne majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Na strane žalovaného teda nedošlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka.

14. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinami, doplnil skutkové tvrdenia strán sporu a zistil tento skutkový stav:

15. Žalobca v pozícii dlžníka a žalovaný v pozícii veriteľa uzavreli dňa 20.12.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 900303549. Žalobcovi bol poskytnutý úver v sume 350,00 Eur s nákladmi spotrebiteľa 346 Eur. Úver bol žalobca povinný spolu s nákladmi vrátiť do 20.12.2014. Žalobcovi pri poskytnutí úveru boli poskytnuté štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Pri poskytnutí úveru bola medzi stranami uzavretá aj dohoda o zrážkach zo mzdy, z ktorej vyplýva, že predmetom zrážok zo mzdy je zmluva o spotrebiteľskom úvere s povinnosťou žalobcu vrátiť žalovanému celkovú sumu 696,00 Eur. Strany mali dohodnutú výšku mesačnej zrážky zo mzdy 58,00 Eur, čo sa rovnalo dohodnutej výške mesačnej splátky podľa dohody o splácaní dlhu v splátkach.

16. Podľa prehľadu predloženého zamestnávateľom žalobcu, zamestnávateľ v období od mesiaca november 2014 do júna 2017 vykonal zrážky zo mzdy v celkovej sume 758,28 Eur.

17. Z predloženého rozhodcovského spisu SRSAspA 15328/16 bolo zistené, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. podala návrh na začatie rozhodcovského konania na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 900303549 zo dňa 20.12.2013 a požadovala od žalobcu zaplatenie úrokov vo výške 39,15 % ročne zo sumy 350,- Eur od 21.12.2013 do 11.12.2014 vo výške 133,64 Eur zo sumy 192,- Eur od 12.12.2014 do 12.1.2015, vo výške 10,02 Eur a ďalej následne zo sumy 134,- Eur zohľadňujúc čiastočné úhrady zo strany žalobcu až do 12.10.2015, zmluvnú pokutu 33,- Eur, trovy mediačného konania 202,53 Eur a poplatok za upomienky 10,- Eur vrátane trov rozhodcovského konania. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradenú z úverovej zmluvy sumu 610,75 Eur. Súd ďalej zo spisu zistil, že dňa 9.9.2016 rozhodcovský súd vyzval žalobcu uznesením na podanie žalobnej odpovede. Podľa pripojených doručení žalobca výzvu prevzal 16.9.2016. Žalobnú odpoveď nepodal. Dňa 24.10.2016 rozhodcovský súd vydal rozsudok, ktorým zaviazal žalobcu ako žalovaného zaplatiť žalobcovi 131,56 Eur, úrok z omeškania 5,99 Eur, zmluvnú pokutu 33,- Eur, trovy mediačného konania 202,53 Eur, poplatok za upomienku 10,- Eur, trovy rozhodcovského konania 111,30 Eur, pričom tieto nároky mal umožnené žalovaný splácať po 80,- Eur mesačne vždy k poslednému dňu príslušného mesiaca na účet žalobcu. Podľa doručení uvedené rozhodnutie prevzal osobne žalovaný dňa 16.11.2016. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.2.2017 a vykonateľnosť 3.4.2017.

18. Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Bezdôvodné obohatenie je záväzkový vzťah, ktorý vzniká na základe zákona v prípade, ak sa niekto na úkor iného bezdôvodne obohatí z dôvodov uvedených v ustanovení § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

zdrojov. Ako bolo vyššie uvedené, žalobca plní žalovanému na základe uzavretej úverovej zmluvy a právoplatného vykonateľného rozhodnutia rozhodcovského súdu, preto nejde z jeho strany o plnenie bez právneho dôvodu, preto sa žalovaný na úkor žalobcu nemôže bezdôvodne obohacovať. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že žalovaný si uplatňoval v rozhodcovskom konaní neuhradenú časť záväzku z úverovej zmluvy, keď ku dňu podania žaloby mal uhradenú sumu 610,75 Eur. Žalovaný požadoval úhradu nezaplatených a vyčíslených úrokov z úveru, úrokov z omeškania, zmluvných pokút a trov konania. Keďže rozsudok rozhodcovského súdu je právoplatný, súd v tomto konaní už nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť takéhoto rozsudku, pretože právoplatný rozhodcovský rozsudok má účinky právoplatného rozsudku všeobecného súdu. Súčasťou rozhodovania rozhodcovského súdu je aj posudzovanie záväzkového vzťahu, z ktorého je právo uplatnené. Vychádza sa teda z toho, že rozhodcovský súd skúmal aj prípadnú platnosť alebo neplatnosť úverovej zmluvy, či neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy ako aj plnenia zo zmluvy. Žalobca napriek vyššie zistenému tvrdil, že o rozhodcovskom konaní nemá vedomosť a že rozsudok mu doručený nebol. Toto tvrdenie žalobcu vyvracia obsah rozhodcovského spisu, pretože podľa doručeníek bola žalobcovi doručená aj výzva na vyjadrenie k návrhu aj rozhodcovský rozsudok. Napriek tomu bol žalobca v rozhodcovskom konaní nečinný.

20. Ako súd uvádzal aj v rámci predbežného právneho posúdenia veci, o bezdôvodnom obohatení je možné pri existencii právoplatného rozsudku na plnenie uvažovať iba vtedy, ak by žalobca plnil nad rozsah povinnosti uloženú rozsudkom, pretože všetky plnenia prijaté do rozhodnutia súdu boli posudzované v rámci nároku uplatneného žalovaným pred rozhodcom, a tvoria prekážku veci rozhodnutej. Žalobca nepreukázal, že by plnil nad rámec rozhodcovského rozsudku, a teda bez právneho dôvodu, preto je jeho nárok nedôvodný. Z prehľadu vykonávania zrážok zamestnávateľom žalobcu je preukázané, že po doručení rozhodcovského rozsudku žalobcovi dňa 16.11.2016 vykonal zamestnávateľ žalobcu zrážky v celkovej sume 99,70 Eur, resp. 114,91 Eur, ak sa započíta zrážka zo mzdy za mesiac november 2016. Prísudok zo zmluvy o úvere bol 170,55 Eur (131,56 úroky, 5,99 úroky z omeškania a 33,00 zmluvná pokuta), preto neboli vykonané zrážky nad rámec prísudku.

21. Keďže žalobca nepreukázal, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, súd žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému ako strane plne úspešnej v konaní patrilo právo na náhradu trov konania. Žalovanému zo spisu žiadne trovy konania nevyplývajú, preto prihliadnuc na procesnú ekonómiu súd rozhodol tak, že žalovanému trovy konania nepriznal.

23. Zároveň súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením zo dňa 23.2.2018 podľa ustanovenia § 335 ods. 1 CSP, pretože konanie bolo v časti zastavené a vo zvyšnej časti žaloba bola zamietnutá.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.